

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae & politicae

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

LXXXVIII. An fas sit mortem sibi consciscere?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109121)

gistratum retribuit. *Occupatio seu anticipatio objectionis.* Quod verò jure liceat experiri Christianis, intelligitur ex 6. cap. ad Hebræos, ubi Paulus controversiarum finem ait esse juramentum. Si igitur, ut finis sit litigandi, ad jurandum confugiendum est, utique effectus injuria, cum injuriosis in jus ambulare licebit. *Conclusio.* Quæ cum ita sint, certissimum est Ciceronis verba à Lactantio ad privatam vindictam accommodata esse, cum ille tamen publicam intelligeret.

LXXXVIII.

An fas sit mortem sibi consciscere?

Negatur.

PLATO in Phædone more Socratico disputat breviter in utranque partem: An liceat sibi ipsi mortem consciscere. Affirmatam sententiam ostendit ex adjuncto. Si bonum est mors, seu melius est mori quam vivere, licet unicuique beneficium illud sibi per se procurare, quam alium beneficii illius ministrum expectare. Negatam ostendit positus duobus: Dei providentia & dominatu. Et Deum curam nostri gerere, & nos Dei possessionem esse (vitam non esse nostram) certum est. Hinc conficitur, irapium esse de re aliena domini injussu statuere, & tanti Domini, nimiram Dei mancipia, id est, homines, cum

cūm non sint sui juris, non debere de se ipsis
 è medio tollendis auctoritatem & *ἑυδαίαν* sibi
 vindicare. Affirmatæ igitur antecedens, nempe
 mortem esse bonum, negandum est, quia
 mors est corruptio & destructio compositi:
 & naturaliter à morte abhorremus. Bonum
 verò est *ἀπὸ τῶν κατὰ φύσιν*, eligibile & optabile:
 ut vita, quæ *εὐδαίαν* & imago quædam Dei est.
 Non igitur licet se ipsam exanimare. Ad ar-
 gumentum igitur, Volenti non fit injuria:
 Cato volens necem sibi affert. Ergo Cato non
 facit sibi injuriam: Plato responsurus esset:
 Volenti non fit injuria, scilicet in re quam
 potest & debet facere. Cato volens sibi mor-
 tem attulit: At non debuit hoc facere: Quia
 nemo est Dominus suorum membrorum,
 ait Jureconsultus: & manet lex Dei immota:
 Non occides. Sed Aristoteles diceret, inter-
 fectorem sui non facere sibi injuriam, sed es-
 se injustum *ἡμῶν ἀδικία*: Facere autem inju-
 riam alii, scilicet civitati vel magistratui, cujus
 lex violatur.

LXXXIX.

An distinctio dominiorum probanda?

Affirmatur, materies ad declamationem disposita.

Narratio. Quotidie experimur verissimè
 dictura esse, quòd Satan rugientis leo-
 nis instar nos ambiat, quærens quem
 devo-